כל הבשר פרק שמיני חולין קי.

ט) **והא קאני שבשלו כדיעבד.** והא ודאי גבי הוא דמקתני מותר לאחר בקדירה לאחלי מותר הא יצא החלב וחזר ונבלע: **איכא פגמא.** בהאי דוכתא: **דאפנייה לרב כחל.** יש כאן מי שמנה לרב כחל שבשלו בלא קרישה לסור בחלילה ולישנא בתרא דרב הוה שמיע ליה לרבי אלעזר: **אחוייה.** בני המקום: **לרב יצחק.** אמרו לו לרבי אלעזר זה שנתת לו: **אני לא שניתי לו כחל כל עיקר.** כלומר שום כחל לא שניתי לו לאיסור אין כחל מניקה ואין כחל שמינה מניקה: **ורב.** שמנה להם[2] כחל שאסור: **בקעה מצא.** כלומר לאה שהיו מזלזלים באיסור בשר בחלב והחמיר עליהן: **לטטלפוש ריבצא.** ליטרל: **רב כהנא מתני כי.** כמו שאמרנו שכן השיבו רב יצחק לרבי אלעזר לא שניתי לו כל עיקר: **כחל מניקה.** שהיתה מניקה ויש בדדיה חלב כעוס הרבה: **ומפוך פלפולו של רבי חייא.** שהוא מחודד מאד ומבין מעצמו ובקבור שתלמידיו מחודדין כמותו כשחזר ושנאה לפני ר' חייא שנה לו שאסור ובקבור שיבין רב שאין לאסור אלא מניקה ולא הבין: **פכלא.** שכול קוכר את בניו: **מרא דעובדא.** זהיר במעשים טובים: **לא אלו כחלי.** לגמרי לאילו לגי ולאפילו קרעו: **כמאי טויפינהו.** היכן היו לך שם עשים: **כפוזלני.** תרגומו שאלך היקנים והבערות: **לאחר שנים עשר חדש הוו.** ותנן בנמס ע"ז (דף לד.) לאחר שנים עשר חדש יבשין מותרין ואלו הם לאחר כל שנים עשר חדש: **דקדמו בכו כ)מילפי.** גדלו בהם מחמת שנרקבו ונעשו עפר: **מילפי.** פורטוי"ש והוסיל ומתקלקלין ונרקבין ולא נשלו משם ש"מ אינו מושם: **פעור מן הספילין.** מפני שנריך לחלון תדיר: **דלא חוס רמי מוני.** לא הטיל לילית לטליתו: כפתיזו

אמר ליה א)**לאחר שנים עשר חדש הוו** ודלמא דגול הוה אמר ליה ב)**יאוש בעלים הוה דקדחו בהו חילפי חזייה דלא הוה מגח תפילין אמר ליה מאי טעמא לא מגחת תפילין אמר ליה חולי מעיין הוא ואמר רב יהודה** ג)**חולי מעיין פטור מן התפילין חזייה דלא הוה קא רמי חוטי אמר ליה מאי טעמא לית לך חוטי אמר ליה טלית שאולה היא ואמר** ד)**רב יהודה**

טלית

שבשלה בחלבה אסורה דאפילו דיעבד נמי לא תנא נמי רישא שבשלה ה)כי סליק רבי אלעזר אשכחיה לזעירי אמר ליה איכא תנא דאתנייה לרב כחל אחוייה לרב יצחק בר אבודימי אמר ליה אני לא שניתי לו כחל כל עיקר ו)ורב בקעה מצא וגדר בה גדר דרב איקלע לטטלפוש שמעה להדיא איתתא דקאמרה לחבירתה ריבעא דבשרא כמה חלבא בעי לבשולי אמר לא גמירי דבשר בחלב אסור איעכב וקאסר להו כחלי רב כהנא מתני הכי רבי יוסי בר אבא מתני אנא כחל של מניקה שניתי לו ומפלפולו של רבי חייא שנה ליה כחל סתם רבין ורב יצחק בר יוסף איקלעו לבי רב פפי אייתו לקמייהו חבשילא דכחל רב יצחק בר יוסף אכל רבין לא אכל אמר אביי ז)רבין תכלא אמאי לא אכל מכדי דביתהו דרב פפי ברתיה דר' יצחק נפחא הואי ור"י נפחא ח)מריה דעובדא הוה אי לאו דשמיע לה מבי נשא לא הוה עבדא בסורא לא אכלי כחלי בפומבדיתא אכלי כחלי רמי בר תמרי ט)דהוא רמי בר דיקולי מפומבדיתא איקלע לסורא במעלי יומא דכפורי אפקינהו בולי עלמא לבחלינהו שדרינהו אזל איהו נקטינהו אבלינהו אייתוה לקמיה דרב חסדא אמר ליה אמאי תעביד הכי אמר ליה מאתרא דרב יהודה אנא דאכיל אמר ליה ולית לך י)נותנין עליו חומרי המקום שיצא משם וחומרי המקום שהלך לשם אמר ליה חוץ לתחום אבלתינהו ובמה טויתינהו אמר ליה בפורצני ודלמא מיין נסך הויא

מצני ות"ת היכי מייתי סיעתא להך דכייתא לגיסנא קמא דרב והא רב מיירי בפילו בקדירה בהדי בשר ובריית בלא בשר כפרישית ויש לומר משום לגיסנא בתרא דרב קאמר ליה עובר עליו ואסור בין בהדי בשר בין בלא בשר והך בריית ברייה מיהו בלא בשר ומשום הפלגא לגיסנא בתרא קאמר תניא בלגיסנא קמא והשתא דר נחמן לגיסנא קמא דתניא כוותיה והילכתא כוותיה ולמאי דפרישית דמתניתין מיירי נמי בקדירה בהדי בשר משום דקתני סתמא מ"ל ריבה בהדי בשר לאי בהדי בשר נעשה בשר בלא בשר ומשום הפלגא בתרא קאמר תניא בלגיסנא קמא והשתא דר נחמן לגיסנא קמא דתניא כוותיה ומוקי לה בשבשלו ומוסר את הלב כדעת לב דשיע לן קלי לפי המסקנא דפסחים (דף עד:) לפירוש ר"ת[3]: **איכא** תנא דאתנייה **לרב כחל אחוייה ליה לרב יצחק בר אבודימי.** וכן בפרק המוכר את הספינה (ב"ב דף פז.) מיכא תנא דאתנייה לרב מידות אחוי ליה רב יצחק בר אבודימי והקשה רבינו שמואל להא דר יצחק בר אבודימי היה רבו של רבא כדאמר בריש יבמות (דף ג.) ובריש פ' אלו הן הנשרפין (סנהדרין דף עו.) אמר רבא מ"ל רב יצחק בר אבודימי אמינא הכי הנה הנה וכו' ואין יתכן דרב יצחק בר אבודימי שהיה רבו של רב שהיה מי עד רבא והלא ביום שמת רב יהודה שהיה תלמידו של רב גולד רבא[4] וגרם הפסד רבינו שמואל מיכא תנא דאתנייה רב מדות ובקונ"ת דהכא משמעתין אין שייך לומר כן דקאמר מני לא שניתי לו ומיהו ים לפרש לו[5] כמו ממנו כמו (ב"מ דף לב.) תלמיד וכבו שניך לו מכל מה דקאמר ומתוך פלפולו של רבי חייא שנה לו כחל סתם לא אמי שפיר ואור"ת דשניים היו אחד היה בימי רבינו הקדוש לתלמידין פרק כירה (שבת דף מ:) דאמר רב יצחק בר אבודימי פעם אחת נכנסתי אחר רבי לבית המדרש ושמעתי שהיה רבו של רב וקשה קלת דאם רב יצחק בר אבודימי דהמוכר את הספינה היה רבו של רב היכי קאמר לרבי אלעזר אחם הא אימר עלה אמר ר' אבהו אמר ר' יוחנן והלא ר' יוחנן שהיה רבו של ר' אבהו היה קורא לרב רבינו כדתנין בפרק טרפות (לעיל דף נד)[6]: **דאתנייה לרב בחל.** פי' בקונטרס יש כאן מי שמנה לרב כחל שבשלו בלא קרישה אסור בהנאה ואינו נאסר בתערובת אחר אלא בנותן טעם לפגם ולא נאסר בכך אלא בשבשלו בכלי שני לבשר ולא בכלי ראשון שנאסר בכך ואפילו בקרישת אחר ובערב בלפגם בלא נ